

АНАЛІЗ НОРМАТИВНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ З ПИТАННЯ ПОВІТРОПРОНИКНОСТІ ОГОРОДЖУВАЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ

Повітропроникність – властивість огорожувальної конструкції пропускати повітря під дією різниці тиску. Розрахунок повітропроникності огорожувальних конструкцій проводиться відповідно до типу конструкції (одношарова непрозора або світлопрозора конструкція, багатошарова конструкція з послідовним розміщенням шарів, багатошарова конструкція з паралельним розміщенням шарів, багатошарова комбінована конструкція) за ДСТУ-Н Б В.2.6-191:2013 «Настанова з розрахункової оцінки повітропроникності огорожувальних конструкцій» [1].

Експериментальним шляхом визначення повітропроникності огорожувальних конструкцій виконується в натурних або лабораторних умовах. Суть методу полягає в тому, що через об'єкт, який випробовується, пропускають повітря та після встановлення стаціонарного потоку і вимірюють витрати повітря та перепад тиску між об'ємом та зовнішнім середовищем чи між протилежними поверхнями конструкції. Експеримент проводять при зниженні тиску та при підвищенні тиску відносно довілля. За отриманими даними вимірювань обчислюють узагальнені характеристики повітропроникності випробовуваного об'єкта або опір повітропроникності огорожувальної конструкції (з двох отриманих результатів приймається менше). В ДСТУ Б В.2.2-19:2007 «Метод визначення повітропроникності огорожувальних конструкцій в натурних умовах» [2] визначено методику експериментального дослідження в натурних умовах повітропроникності огорожувальних конструкцій об'єкта. Визначення повітропроникності огорожувальних конструкцій в лабораторних умовах виконується відповідно до нормативного документу ДСТУ Б В.2.6-37:2008 «Метод визначення показників повітропроникності огорожувальних конструкцій і їх елементів у лабораторних умовах» [3].

ДСТУ Б В.2.6-18:2000 «Блоки віконні та дверні. Методи визначення повітро- та водопроникності» [4] регламентує методи визначення повітропроникності віконних та дверних блоків, що виготовляються із різних матеріалів і застосовуються у будинках різного призначення. Ці методи допускається застосовувати для визначення повітропроникності zenітних ліхтарів, фасадних конструкцій, вітражів, а також їх фрагментів. Сутність методу складається у послідовному створюванні заданих стаціонарних перепадів тиску, вимірюванні об'ємних витрат повітря, що проникає крізь зразок, з подальшим обчислюванням показників повітропроникності і складанням діаграм залежності повітропроникності від тиску.

Література

1. ДСТУ-Н Б В.2.6-191:2013 *Настанова з розрахункової оцінки повітропроникності огорожувальних конструкцій.* - Київ : Мінрегіон України, 2014. - 10 с.
2. ДСТУ Б В.2.2-19:2008 *Методи визначення показників повітропроникності огорожувальних конструкцій в натурних умовах.* – К.: Мінрегіон України, 2008. – 21 с.
3. ДСТУ Б В.2.6-37:2008 *Методи визначення показників повітропроникності огорожувальних конструкцій і їх елементів у лабораторних умовах.* – К.: Мінрегіон України, 2009. – 13 с.
4. ДСТУ Б В.2.6-18:2000 *Блоки віконні та дверні. Методи визначення повітро- та водопроникності.* – К.: Державний комітет будівництва, архітектури та житлової політики України, 2000. – 20 с.